

Τα δώρα της Ζωής (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπτουσία](#)



Τα τρεχάματα της καθημερινότητας δεν μας αφήνουν, φαίνεται, όχι μόνο να απολαύσουμε τα δώρα της ζωής, αλλά και να τα συνειδητοποιήσουμε, να τα καταλάβουμε. Κι είναι τόσο σημαντικά όσο και απλά. Κρύβονται όμως από τους αγχωμένους ανθρώπους, τους βιαστικούς και άτσαλους, τους εγωκεντρικούς και στενόμυαλους που περιορίζουν την ομορφιά της ζωής στα δικά τους και στον εαυτό τους.

Γιατί, πράγματι, είναι δώρο

- Να βλέπουμε τους ανθρώπους γύρω μας, τις εναλλαγές της φύσης, τις ομορφιές που μας περιβάλλουν.
- Να ακούμε όταν μας μιλούν, ν' απολαμβάνουμε τη μουσική που μας αρέσει, τη φωνή των ζώων.
- Να αγγίζουμε τους συνανθρώπους μας εκφράζοντάς τους την επιθυμία για σχέση, να ψηλαφούμε τα αντικείμενα που χρησιμοποιούμε.
- Να οσφραϊνόμαστε τις ευωδίες της φύσης, τη χαρακτηριστική μυρωδιά των

αγαπημένων μας, να ξεχωρίζουμε την ευωδία από τη δυσωδία.

-Να απολαμβάνουμε τις γεύσεις που θέλουμε και ν' απορρίπτουμε όσες δεν θέλουμε.



Κι ακόμα, είναι, αλήθεια, δώρο

-Να είμαστε ελεύθεροι να πάμε όπου θέλουμε, αντί να μας περιορίζουν σε μια φυλακή.

-Να μπορούμε να εκφραζόμαστε χωρίς συνέπειες που διαλύουν την προσωπικότητά μας, παρά μόνο τις συνέπειες που εξαρτώνται από τη δική μας επιπολαιότητα.

-Να έχουμε την υγεία μας, χωρίς τις ταλαιπωρίες που συνεπάγεται η ασθένεια, όπως και η αποθεραπεία της.

Όμως υπάρχουν και δώρα που η ωφέλειά τους δεν αποκαλύπτεται παρά σ' αυτόν που τα έχει. Είναι, όντως, δώρο

-Να περνάς μια δοκιμασία που σε οδηγεί στη γνώση του εαυτού σου, του πραγματικού, που δεν τον ήξερες και τον έμαθες στη συντριβή και την ταπείνωση.

-Να δοκιμάζεσαι «ως χρυσός εν χωνευτηρίω» και να σου χαρίζεται ως προίκα κάτι μεγάλο για σένα και τους άλλους, που χωρίς τη δοκιμασία δεν θα το είχες.

-Να παραχωρεί ο Θεός να «παιδεύεσαι» και να κατανοείς την υιοθεσία που απόκτησες απ' Εκείνον, ως αγαπημένο του παιδί, σύμφωνα με το «αυτόν που αγαπά ο Κύριος τον παιδαγωγεί» και να Τον ευχαριστείς με την καρδιά σου.

Όλα τα πιο πάνω και άλλα πολλά, που η παρατήρηση μέσα και γύρω μας θα μας αποκαλύψει, δεν δίνονται ως δώρο ούτε τυχαία ούτε «από τη μοίρα». Προσφέρονται από το Θεό ως Αυτοζωή, ως Αγάπη, ως Δημιουργό. Για να συνειδητοποιήσουμε τη μεγάλη Του αγάπη στο πρόσωπό μας και συνειδητοποιώντας την να Τον αγαπήσουμε όσο μπορούμε, να χαιρόμαστε τη ζωή όσο γίνεται, να προγευόμαστε την αιώνια χαρά του Παραδείσου από το «νυν αιώνα» ως χειροπιαστή πραγματικότητα.